
Lublin, ul. Staszica, ul. Karmelicka, ul. Radziwiłłowska, gm. loco, woj lubelskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 273-274

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W trakcie nadzorów archeologicznych nad wykopami związanymi z przebudową sieci zadokumentowano:

- fundamenty zabudowy z XVIII w. w obrębie skrzyżowania ulic Narutowicza i Okopowej (działki nr 29 i 31),
- mur ogradzający dawną posiadłość ss. wizytek, wzniesiony około 1730 r.,
- poziomy użytkowe i najstarszy poziom wyznaczony przez strop lessu tworzącego naturalne podłoże.

W warstwach związanych z najstarszymi poziomami użytkowymi znaleziono ułamki naczyń i kafle, przeważnie z XVII w. Ustalono granice deniwelacji terenowych, które w ul. Górnej tworzyły linię fortyfikacji z pierwszej ćwierci XVII w.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego. Dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

LUBLIN-Pałac Lubomirskich, gm. loco, woj. lubelskie

- założenie pałacowo-parkowe z końca XVI i z XVII-XVIII wieku

Nadzory archeologiczne nad wykopem pod przyłączy sanitarne, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Andrzeja Hunicza (SKRYPTORIUM). Finansowane przez Zarząd Inwestycji Szkół Wyższych. Łączna długość wykopów wynosiła 30 metrów.

W nadzorowanym wykopie pod przyłączy sanitarne w obrębie wschodniego dziedzińca pałacu Lubomirskich odkryto szereg murów związanych z późniejszymi dobudówkami. Zadokumentowano tu warstwy nasypowe związane z kolejnymi etapami rozbudowy pałacu. Znaleziono interesujące ułamki naczyń i ułamki kafli z bogatym ornamentem, pokryte wielobarwnym szkliwem. Niektóre egzemplarze kafli datować można na koniec XVI i początek XVII wieku.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego, dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

LUBLIN, ul. Rуска, w pobliżu cerkwi, gm. loco, woj. lubelskie

- warstwy i poziomy użytkowe z XVII, XVIII, XIX wieku

Nadzory archeologiczne nad wykopami telekomunikacyjnymi, przeprowadzone w czerwcu i sierpniu przez mgr. Andrzeja Hunicza (PP Pracownie Konserwacji Zabytków O/Lublin). Finansowane przez Netia Telekom S.A.

Szczególną uwagę zwrócono na wykopy telekomunikacyjne o długości 200 metrów.

Wykopy przy ul. Ruskiej usytuowane są na obrzeżu doliny Czechówki i rozległej doliny utworzonej w miejscu, gdzie z Bystrzycą łączą się dwie mniejsze rzeki Czechówka i Czerniejówka. Rozpoznano tu nawarstwienia uzyskując dane do rekonstrukcji pierwotnego ukształtowania terenu. W ulicy Ruskiej ustalono poziomy użytkowe, a z warstw uzyskano materiał z XVII-XVIII, XIX wieku, a więc ułamki naczyń, kafli, glinianą fajkę.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego. Dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

Lublin, Rynek staromiejski, gm. loco, woj. lubelskie, AZP 77-81 - patrz: wczesne średniowiecze

LUBLIN, ul. Staszica, ul. Karmelicka, ul. Radziwiłłowska, gm. loco, woj. lubelskie

- nawarstwienia nowożytnego miasta

Nadzory archeologiczne nad wykopami związanymi z wymianą sieci gazowej, przeprowadzone w czerwcu i lipcu przez mgr. Andrzeja Hunicza (SKRYPTORIUM). Finansował PGNiG S.A. Zakład Gazowniczy w Lublinie.

W nadzorowanych wykopach zarejestrowano poziomy użytkowe i w wielu miejscach poziom lessu stanowiącego naturalne podłoże. Znalezione, nieliczne, wyroby garncarskie i kafle z końca XVI i z XVII wieku, wiązać należy zapewne z fundacją kościołów, budową klasztorów i pałaców. W trakcie prac odkryto szereg murów związanych z zabudowaniami przyległymi do pałaców Czartoryskich i Lubomirskich.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego. Dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

Lubsko, st. 31, gm. *loco*, woj. zielonogórskie, AZP 65 -09/73 - patrz: późne średniowiecze

Łany Małe, st. 16, gm. Rudzice, woj. katowickie, AZP 95-42/43 - patrz: wczesna epoka żelaza

ŁAŃCUT, st. 9, ul. Wałowa, gm. *loco*, woj. rzeszowskie

- obwałowania miejskie, okres nowożytny (XVI-XVII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 16 do 24 września, przez mgr. Antoniego Lubelczyka (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie, PSOZ w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 120 m².

W wyniku przeprowadzonych badań przy ul. Wałowej 17 i 19 poszerzono znacznie wiedzę na temat zachodniego odcinka obwałowań ziemnych Łąncuta. W wykopie budowlanym na posesji nr 19 uchwycono profil wału, z widocznym od góry kwadratowym wkopem, wypełnionym szarą ziemią i przepalonymi belkami. Na głębokości 2 m stwierdzono ślady dołków posłupowych, a na głębokości 3,5 m kilka poziomo ułożonych belek drewnianych, będących podstawą wału, poniżej której zalegał już całec. Z dolnych partii wału pozyskano 109 fragmentów ceramiki z późnego średniowiecza oraz XVI i XVII wieku. Także w wykopie założonym na posesji nr 17 uchwycono profil wału z nielicznym materiałem z XVII wieku. Ponadto natrafiano na szereg murów po piwnicach wzniesionych tutaj później domów.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”

Badania nie będą kontynuowane.

Łekno, st. 3, gm. Wągrowiec, woj. pilskie, AZP 43-31/44 - patrz: wczesne średniowiecze

ŁĘCZNA- Podzamcze, st. 2, gm. *loco*, woj. lubelskie, AZP 76-84/1

- ślady osadnictwa średniowiecznego z XIII-XIV wieku
- zamek (XV-XIX w.)

Badania sondażowe, przeprowadzone w dniach 8 lipca do 5 sierpnia przez dr hab. Irenę Kutylowską (Katedra Archeologii UMCS w Lublinie) w ramach praktyk studenckich. Trzeci sezon badań.

Odwiertami sondażowo-weryfikacyjnymi lokalizowano zasięg zabudowy zamku potwierdzonego źródłowo od XVI w.

Wykonane odwierty potwierdziły warstwy kulturowe (w tym budowlanego gruzu) na południowo-zachodniej partii stanowiska w zasięgu 120-160 m na osi wschód-zachód i 220-240 m na osi północ-południe. Nawarstwienia kulturowe datowane są w oparciu o wkopy sondażowo-weryfikacyjne z 1996 i 1997 r. głównie na XV-XIX w. (XIII-XIV?).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Regionalnym Muzeum w Łęcznej oraz Katedrze Archeologii UMCS w Lublinie.